ciudatul călător

Iîu vin albinele niciodată
în capeleâc cu morţi
sa sugă sucul lînced
dm coroanele cu flori
nici păsările nu-şi iau zborul
din streaşină de cremator
spre norul gros eliberat de
trupuri

vin numai rudele morţilor
cu haine transformate
de ceremonie
străbat aleile sau urcă dealul
plîng si se zbat
smulgjndu-şi părul
logodnice neveste mame şî
surori
bărbaţi din lanţul cărora s-a
rupt
cîtv-o verigă trainică dt
neam

cu hainele de drum boţite
de nesomn prin porturi şi prin
gări
de raza unui semafor
rănit neclar în spate
şi încălzit de coşul
vaporului de pasageri
priveşte totul de departe
dîn răbufnirea unei alte
planete pe pămtînt neauzite
încă
nu-i sint nici rude morţii
nici prieteni
el vîne numai sa-şi aducă-
aminte
şi cine e şi cum îl cheamă
şi care-i locul lui în univers
pleacă agale 6eara
nehotărît şi la-nrfmplare
cîrwi se răreşte lumea
şi porţile se-achîd
în lacăte cu trandafiri
ciudatul călător
care surîde parcă

şi-aceştia poate nu sînt decît
umbre cînd vme-acolo fără să se-
anunţe un călător ciudat